

Я пам'ятник собі створив нерукотворний (переклад О. Грязнова)

Олександр Пушкін

Я пам'ятник собі створив нерукотворний,
До нього у віках не заросте тропа.
Піднісся вище він, незламний, непоборний,
Олександрійського стовпа.

Душа моя й думки, у вірші перелиті,
Мій прах переживуть і мій продовжать лет.
І славен буду я, допоки в цьому світі
Жить буде хоч один поет.

Ця слава пролетить по всій Русі великій,
І визнає мене всяк суций в ній язык,
І гордий слов'янин, і фін, і нині дикий
Тунгус, і брат степів калмик.

І довго буду тим люб'язний я народу,
Що добрі почуття у людях я плекав,
Що в мій жорстокий вік уславив я Свободу
І милосердя закликав.

Велінню божому скорись, поете-друже!
Не бійся осуду, не переймайся ним.
Хвалу, як і хулу, сприймаючи байдуже,
Не сперечайся із дурним.

Переклад Олександра Грязнова